

mere end de Herrers Pligt, at føre en saadan Administration, men karrig, tror jeg ikke, Staten behøver at være. Jeg er aldeles overbevist om, at det vilde vinde Sympati hos hele Befolkningen, om disse Folk blede lønede noget anderledes, end de blive, saaledes at der ikke for nærværende Tid skulde kunne blive Tale om Strejke eller Arbejdsnedlæggelse, for at de derigennem kunde tilvinge sig en nogenlunde ordentlig Løn for Sæftningsarbejde.

Som sagt, der kunde fremdrages mange Ting, der kunde have Betydning for dette Lovforslags videre Fremme. Jeg skal blot i Parentes berøre, hvad der er foregaaet i Aarhus for ganske kort Tid siden. Det er vel ikke saa særligt, og det staar maaste heller ikke i direkte Forhold til Licitationsvæsenet, hvad Murmestrene der have fundet paa, men det er dog en Følge af Licitationsvæsenet. Mange skulde have Ulejlighed med at gøre Tilbud og fik ikke noget for det; her fik de saa i Sinde ved Sammenlutning at erhverve sig en Betaling for deres Tilbud. — det tilstguede de i alt Fald, selv om de ikke fik det. Man kan ikke sige saa forfærdelig meget til, at de have gjort det, hvorvel det har sine svage Sider og ikke ser saa godt ud fra de paagældende Murmestres Side, men at de i det hele taget ville have Betaling for deres udførte Arbejde, naar de kunne saa det paa en saa let Maade af det kommunale Raad derovre, derfor kan man vel ikke laste dem saa overordentlig meget.

Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og henstille til den meget ærede Trafikminister at stille sig villig over for den Tanke, der ligger i dette Lovforslag. Den ærede Trafikminister har jo gentagende erkendt, at der eksisterer Uoorden ved vort Licitationsvæsen, men samtidig mener jo den ærede Minister, at det er meget vanskeligt at komme bort derafra. Jeg tror nu ikke, at det er saa vanskeligt at komme bort derafra, naar Staten kun ikke er bange for dette ene: at gaa i Spidsen for noget, som kan kaldes et Princip, noget, som i Virkeligheden er godt, saaledes som det her foreslaaede vil være. Det tror jeg, at hverken Staten eller Kommunerne skulle være bange for, og jeg mener, at del endogsaa vilde se godt ud, om de stod paa Højdepunktet i den Retning. Jeg forlanger ikke nogen ufornuftig Administration, og det tilstgter Forslaget heller ikke; men jeg forlanger, at de, der skulle beskæftiges ved offentlige Arbejder, Stats- eller kommunale Arbejder, skulle være sikrede, i alt Fald skal det, saalænge det gaar igennem Entrepren-

terne, være dem sikret, at de kunne oppebære samme Betaling som andre Arbejdere for private Arbejdsgivere. Det er dette, Lovforslaget tilstgter, og jeg tror ikke, at man behøver at være bange for at gaa ind paa dette Princip, denne Tanke.

Endelig skal jeg slutte med at henstille Lovforslaget til det høje Tings Velvilje og atter udtale Haabet om, at det eventuelt nedsatte Udvalg maa komme til en Afslutning i sin Betænkning, saa at vi kunne saa denne Sag til at foreligge til 2den Behandling her i Tinget.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Ingerslev): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mindede om, at dette Forslag var en gammel Bekendt. Det har foreligget i sin nuværende Form i de to afvigte Sæstioner, een Gang i en noget anden Form, men det har jo mindre at sige. Jeg skal lige saa lidt som den ærede Forslagsstiller føle mig fristet til at komme ind paa en egentlig Analyse af Lovforslaget, og jeg kan saa meget mere fritage mig derfor, som jeg tidligere har været inde paa at begrundede, hvorfor man maatte have Betæneligheder og ikke kunde gaa ind paa de ærede Forslagsstilleres Ønsker. Dermed er det ikke sagt, at jeg har givet mig til at anprise Licitationsprincippet, og det ærede Medlem ved jo meget godt, at jeg har erkendt — og det maa vel enhver fornuftig Mand, som har med praktiske Forhold at gøre, erkende — at Licitationsprincippet indeholder sine store Udsliigheder, Farer og Vanskeligheder. Det kan der let ansøres Eksempler paa. Men et helt andet Spørgsmaal er det, om man kan slippe det, om man ikke maa søge at bøde paa disse Ulemper. Og fra Rigsdagens Synspunkt kan man ikke forlange, at man skal slippe Licitationsprincippet. Thi er der noget, man her idelig har foreholdt Ministeren, da er det: Mere Licitation, mere offentlig Udbydelse; det vil jeg dog endnu en Gang konstatere. Hvis det ærede Medlem har gjort sig bekendt med et Forslag, som foreligger her, nemlig Lovforslaget om Bestyrelsen af Statens under de civile Ministerier sorterende Bygningsvæsen, og de Bilag, som høre dertil, vil han ogsaa have set adskillige Punkter, som jeg tidligere har fremdraget her, nemlig Udbydelse i Parceller, Forsikring af Arbejderne, Sikkerhed en vis Tid for Arbejderne over for Entreprenørerne med Hensyn til Arbejdslønnen. De ere lovede fyldtegjorte her fra Regeringens Side, saa jeg mener i dette Forslag at have taget en noget anden Stilling, end der tid-